

ДРАГАН БАБИЋ, рођен 1987. у Карловцу, Хрватска. Основне, мастер и докторске студије завршио на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се есејистиком и књижевном критиком, главни је уредник часописа *Домейти* и програмски уредник Сомборског књижевног фестивала. Објавио је књиге прозе *Твиттер њриче*, 2014. и *Twitter њриче 2.0*, 2017. и приредио књигу Давида Албахарија *Проза о њрози: фрајменџи о крајњој њричи*, 2017. Живи у Новом Саду.

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Дипломирао на групи за српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Универзитету у Београду („Поезија Владана Деснице”), где је завршио мастер („Проза Стевана Раичковића”) и докторске студије („Књижевно дјело Борислава Михајловића Михиза”). Бави се савременом српском књижевношћу и теоријом књижевности.

СТОЈАН ЂОРЂИЋ, рођен 1950. у Модричи, БиХ. Пише књижевну критику, есеје, студије и уџбенике. Објављене књиге: *Надахнућа и значења*, 1979; *О њесничким књигама*, 2001; *Превођење и читање Андрића*, 2003; *Три криџике*, 2004; *Песничко њриповедање – књижевнокриџички њорџреџ Радована Белој Марковића*, 1–2, 2006, 2012; *Креаџивно њисање, читање и њиџерџреџација – оџџиџа њеорија креаџивној њисања са њимерима*, 2009; *Сличности и разлике – оџледи из уџоредне криџике*, 2011; *Умеџничка еџзисџенџија – њисаџ Павле Уџринов*, 2015; *Иреалисџичко доба – срџска књижевносџ од 1990. до 2010: криџичка њролеџомена*, 2015; *Калиџрафија меџафоре – књижевнокриџички њорџреџ Драџана Јовановића Данилова*, 2017; *Иво Андрић – Хомер модерној доба: књижевнокриџичка сџудџија о роману „На Дрини џуџрија”*, 2018. Приредио више књига.

АДАМ ЗАГАЈЕВСКИ (ADAM ZAGAJEWSKI), рођен 1945. у Лавову, Украјина. После Другог светског рата његова породица се преселила у Пољску, у град Гљивице у Шлеској. Студирао је филозофију и психологију у Кракову. У њему је остао све до 1980, где је предавао филозофију. Отад живи и ради између Париза, Тексаса, Чикага и Кракова. Чест је гост најпознатијих фестивала поезије у свету и организатор једног

од најзначајнијих, Исток–Запад, који су основали нобеловци Милош и Шимборска. Као песник сврстава се у припаднике Новог таласа (Крињицки, Корнхаузер, Липска, Барањчак и др.) или шездесетосмаше. У почетку већина новоталасоваца или шездесетосмаша је писала ангажовану поезију. Од почетка осамдесетих свако је кренуо својим путем. Загајевски спада у најпревођеније и најнаграђиваније песнике Новог таласа. Последњих година неколико пута је кандидован за Нобелову награду. И код нас је веома познат и превођен. Недавно му је жири Европске награде за поезију КОВ-а доделио награду за 2014. годину. Аутор је следећих песничких збирки: *Саоцијтења*, 1972; *Месарнице*, 1975; *Писмо. Ода множини*, 1982, 1983; *Пушоваиши у Лавов*, 1985; *Плаино*, 1990; *Ођена Земља*, 1994; *Жеђ*, 1999; *Поврајтак*, 2003; *Анђене*, 2005; *Невидљива рука*, 2009. Објавио је и неколико избора песама: *Дивље тирешње*, 1992; *Касни празици*, 1998; *Три анђела*, 1998; *Изабране песме*, 2010. (Б. Р.)

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милушин Ускоковић*, 1968; *Оледи*, 1969; *Мојћностй речи*, 1970; *Књижевно стваралачйво Косова на срјскохрвајском језику*, 1971; *Искушења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Кријички мейоци*, 1975; *Тумачења савременој романа*, 1976; *Порйреши македонских йисаца*, 1976; *Љејоша йисања*, 1978; *Македонски йисци и дела*, 1979; *Тешкоће йумачења књижевној дела*, 1979; *Поейика Косйе Рацина*, 1979; *Оледи о македонској књижевности*, 1980; *Поейика Блажа Конеској*, 1982; *Писци и йроблеми*, 1984; *Књижевне йаралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалој с дјелом*, 1986; *Речи на раскрйћу*, 1987; *Поейика и крийика*, 1988; *Поейика Славка Јаневској*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Гријор Прличев у свейћлосйи романијизма*, 1990; *Поейика Ристи Рајковића*, 1990; *Њејоше йоейски йовор*, 1991; *Од Њејоша до Лалића*, 1992; *Рейорика човјечности*, 1993; *Зайоченик ријечи (Поейика Дуцана Косйића)*, 1994; *Писање као судбина (Поейика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова йоейској йовора (Од Досйеја до Кица)*, 1995; *Факйа и фиуре*, 1996; *Њејошева йсихолойија и филозофија стварања*, 1997; *Виђења и сновиђења*, 1999; *Самосйиси и казалице Сйефана Мийрова Љубице (Прилој йоейици)*, 2000; *По сунчаном сайу (Поейика Владана Деснице)*, 2001; *Македонске йоейске верйикале*, 2003; *Књижевно обликовање стварности*, 2003; *Мащйа и музросй*, 2004; *Времекази и књиокази*, 2005; *Андрићева музроносна йроза – знаци живошиа и знаци умейности*, 2006; *Стварање и сазнање*, 2006; *Књижевна крийика као десейа муза*, 2007; *Мийеме и йоейеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дујови*, 2009; *Анайрами и криййограми у романима Умберйа Ека*, 2009; *Умеће йријоведања (Књижевно дело Дуцана Ђуровића)*, 2010; *Писци и йосредници*, 2011; *Лавиринйи чаробној реализма Габријела Гарсије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нарайивној йрози Михаила А. Шолохова*,

2012; *Сунчаном сѣраном књижевносѣи*, 2013; *Зачарани круѣ – исѣорија, сѣварносѣи, умейносѣи*, 2014; *Сѣваралачки узори и изазови (Њеѣоѣи, Андрић, Лалић)*, 2015; *Обнављање лејѣѣе – књижевне сѣѣуѣје и оѣлеѣи*, 2016; *Ениѣме и ѣараѣѣме у ѣјелу Михаила Лалића*, 2016; *Њеѣоѣи, њеѣоѣолоѣија, њеѣоѣолоѣи*, 2017; *Значења и ѣумачења књижевноѣ деѣа*, 2018; *Казалиѣе Сѣеѣфана Миѣѣрова Љубиѣе*, 2018. Приредѣо више књиѣа.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужиѣу. Основне и мастер академске студије српске књижевности заврѣила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. гоѣине одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског преѣромантизма”, за који је одликована Бранковом награѣом Матиѣе српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Активно пише за онлајн часопис *КУЛТ*. Раѣове објављује у периодиѣи.

ВЛАДИМИР КОНЕЧНИ, рођен 1944. у Београду. Заврѣио је Филозофски факултет у Београду, а докторирао експерименталну психологију на Универзитету у Торонту (1973). Био је редовни професор експерименталне психологије (1973–2008) на Калифорнијском универзитету у Сан Дијеѣу, а од 2008. је тамо професор емеритус. Добитник је Гугенхајмове награѣе за истраживачки рад у областима психофизиологије емоѣија, психологије права и емпиријске естетике. Пише поезију, приповетке и драме на српском и енглеском. Објављене књиѣе на српском: *О небу и блајѣу – две драме*, 2010; *Ауѣѣобиоѣраѣија – књижевни и ликовни експерименѣи 1986–2011*, 2011; *Видим – ѣегесеѣ оѣабраних ѣесеѣа*, 2013; *Аѣѣѣф – оѣабране и нове ѣриѣоветѣке*, 2014; *Не знам – ѣесе 2013–2015*, 2016; *Селѣи на мосѣу – ѣроза 2015–2017*, 2018.

ИВАНА М. КРСМАНОВИЋ, рођена 1977. у Чачку. Основне и магистарске студије заврѣила на Филолошком факултету у Београду (англистика), где је и докторирала 2016. гоѣине са темом „Архетип жене у поезији Џона Китса”. Запослена је на Факултету техниѣких наука у Чачку као професор струковних студија за област Енглески језик. Пише чланке и студије из енглеске и српске књижевности, проучава и енглески језик струѣе, и уѣиѣаје књижевности и културе на усвајање језика. Објавила збирку песама *Иза јуѣѣра*, 1996.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Баѣи се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Објављена књиѣа: *Лејѣ Минервине сове – оѣлеѣи о ѣозоришноѣ умейносѣи*, 2017.

ЈЕЛЕНА МАРИНКОВ, рођена 1993. у Кикинди. Дипломирала и мастер студије завршила на Филолошком факултету у Београду, а тренутно је докторанд на модулу Српска књижевност и стипендиста Министарства просвете. Пише поезију, прозу, научне радове и књижевну критику. Објавила збирку прича *Исјушћене њриче*, 2015.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене књиге: *Лејџиџмаџија за сиџнализам – љулсираџе сиџнализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуџа срјске књижевностии (ренесансности и барокности срјске књижевностии)*, 2018. Приредила више књига.

ВЛАДАН МАТИЈЕВИЋ, рођен 1962. у Чачку. Пише поезију, прозу и есеје. Књиге песама: *Не ремејтеђи расуло*, 1991; *Самосвођење*, 1999. Књиге прича: *Прилично мрђиви*, 2000; *Присјаниџија*, 2014. Есеји: *Мемоари, амнезије*, 2012. Романи: *Ван конјироле*, 1995; *Р. Ц. Немновно*, 1997 (нова верзија 2017); *Писац издалека*, 2003; *Часови радости*, 2006; *Врло мало светиљости*, 2010; *Сусређи љод необичним околностиима*, 2016; *Слобода љовора*, 2020.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лејџојиса*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудаци*, 1983; *Земљојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Појџајник*, 2007; *Светиљник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Ојледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фређи умире*, 1987; *Куџ-куџ*, 1989; *Исјираја је у џоку, зар не?*, 2000; *Видиџ ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Лејџиџмаџија за бескуђнике. Срјска неоаванјардна џоезија – џоејџички иденџијџејџи и разлике*, 1996; *Лјирска аура Јована Дучића*, 2009; *Исјираја џредака – искушења колеџиџивној и индивидуалној ојсјџанка*, 2018; *Њејоџевски џокрејџ ојџиора*, 2020. Председник је Уређивачког одбора *Срјске енциклојеђије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и

словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анђејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Праја*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018. Објавила је и више антологија.

МИЛИВОЈ СРЕБРО, рођен 1957. у Шумњацима код Гламоча, БиХ. Пише есеје и књижевну критику, бави се српско-француским књижевним везама. Од 1990. живи и ради у Француској ради као професор на Катедри за словенске студије Универзитета Бордо Монтењ (Université Bordeaux Montaigne). Оснивач је и главни уредник портала и електронске ревије на француском језику *Serbica.fr*. Књиге на српском: *Роман као њосћуџак*, 1985; *Мали вавилонски лисћар*, 1991. Књиге на француском, аутор: *Библиографија српске књижевности у Француској / Bibliographie de la littérature serbe en France* (двојезично издање), 2004; *Ecrits et cris d'un apatride*, 2005, верзија на српском: *Крајина је љала, маске љакође. Зајуси једној аџаџрига*, 2007; приређивач: *Anthologie de la nouvelle serbe / Анџолоџија српске новеле*, 2003; *La Littérature serbe dans le contexte européen: texte, contexte et intertextualité / Српска књижевност у европском контексту: џексџ, контекстџ и џнџерџексџуалностџ*, 2013; *Précis de littérature serbe / Прељед српске књижевности*, 2019.

ЈОВАНКА СТОЈЧИНОВИЋ НИКОЛИЋ, рођена 1952. у Ритешићу код Добоја, БиХ. Пише поезију, прозу, огледе, есеје и књижевну критику. Објављене књиге поезије: *Звијезда скићача*, 1975; *Тијесно небо*, 1994; *Самоћа руже*, 1995; *Голо сунце*, 1996; *Камен моје крви*, 1996; *Босо биље*, 1997; *Оскоруџа*, 2000; *Горка свјећлосџ*, 2002; *Кључаоница* (избор и нове песме), 2003; *Облик свјећлосџ*, 2006; *Мрак од чистџој злаџа*, 2006; *Тамно око улице*, 2009; *У џрвом лиџу*, 2011; *Тринаесџџи сџеџеник*, 2014; *Одабрани час* (избор), 2015; *Тренуџак коџи је измислио ољедало* (избор и нове песме), 2019. Студија: *Ўџоредни џуџеви (џрикази, ољеди, рецензије...)*, 2018. Књига прича: *Неко је џозвонио*, 2019.

ВЛАДАНКА ЦВЕТКОВИЋ, рођена 1953. у Суботици, факултет завршила у Београду. Романи: *Бол живоџа / живоџ бол*, 2013, 2017; *Љубавно сироче*, 2019. Есеји: *Двојсџиво једнине*, 2016. Кратке приче: *Шеџаџуџи разџовори*, 2016. Нумерологија: *Прекорачени бездан*, I, II, 2009, 2011;

Од бездана до свитања, 2012. Песме: *Дошакнути стихом*, 2013; *Антикварница илузија*, 2014; *Дан под њрлом*, 2014; *Неодговори*, 2015; *Својна*, 2016; *Фрагменти / Töredékek*, двојезично, 2016; *Присушање*, 2017; *Чудноваша у њусиодуховном времену*, 2017; *Успомене срца*, 2019; *Бурџијање по мислима*, 2019; *Број 50250*, 2019; *Тренуци у њукојини времена*, 2020.

НЕНАД ШАПОЊА, рођен 1964. у Новом Саду. Пише поезију, есеје, путописе и књижевну критику. Књиге песама: *Ђоконда*, 1990; *Огрази варке или оледало у две душе*, 1993; *Очевидности*, 1996; *Море*, 1998; *Четири поеме*, 2000, 2001; *Слајка смрти*, 2012; *Посији ли додир њвоје душе?*, 2014; *Изгледам, дакле нисам*, 2017; *Силазим у њишину њега бачене коцке*, 2019. Књиге есеја и критика: *Бедкер сумње*, 1997; *Аутибиографија читања*, 1999; *Искусиво њсања*, 2001, 2002. Књига путописа: *А Брисел се да њреходати лако*, 2017. Саставио *Антилоџију савремене новосадске њриче*, 2000. Приредио више антологија и књига савремене прозе.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ